

z něhož vycházela městská komise, když činila zmíněné usnesení ze 4. července 1921 a 22. prosince 1919, bylo způsobiti, aby zaměstnanci městských podniků byli vyňati z pojistné povinnosti nemocenské a to všichni bez rozdílu.

Žal. úřad zkoumaje rozhodnutí župního správního výboru z 29. prosince 1921, pokud se týče statut městské obce K. shledal, přihlížeje k § 3 nem. zák. z 22. prosince 1920 č. 689 Sb., že řečeným usnesením účelu toho dosaženo nebude, jelikož § 3 cit. nem. zák. vyjímá z pojistné povinnosti nemocenské pouze osoby se stálým služným, a zaměstnanci v podnicích města K., pokud jsou nestálí, by z pojistné povinnosti nemocenské nebyli bývali vyňati.

Otázku exempce zaměstnanců obecních z pojistné povinnosti nemocenské s účinkem právní moci schopným řešiti může ovšem, jak shora bylo již vysloveno, jen kompetentní úřad, t. j. min. soc. péče.

Jako otázku prejudiciální může ji zodpověděti i žal. úřad — min. pro Slov. — zodpovědění její tvoří pak část skutkového zjištění, o něž jest opřeno vydané rozhodnutí do kompetence tohoto úřadu spadající. Nss může pak prejudiciální zodpovědění řečené otázky jako část skutkové podstaty nař. rozhodnutí přezkoumati toliko v rámci § 6 zák. z 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876.

Po této stránce nss neshledal, že by zjištění bylo vadným, když § 3 cit. zákona o nem. pojištění vyjímá z pojistné povinnosti nemocenské toliko zřízence se stálým platem. Že by se však zmíněný statut města K. vztahoval jen na zřízence se stálým platem anebo že by obec K. nezaměstnávala také osoby jiné, bez stálého platu, stížnost netvrdí.

Po této stránce jest tudíž stížnost bezdůvodná a bylo ji zamítnouti.

Č. 3439.

Nemocenské pojišťování. — Policejní právo trestní. — Řízení před nss-em (Slovensko): * Okresní nemocenská pokladna na Slovensku, která žádala za potrestání zaměstnavatele pro neohlášení osoby pojistné povinnosti nemocenské podrobené, není legitimována stěžovati si k nss-u na rozhodnutí, jímž zaměstnavatel byl osvobozen.

(Nález ze dne 3. dubna 1924 č. 5541).

Věc: Okresna robotníkov poišťujúci pokladnice v Bratislavě proti ministerstvu sociální péče o nemocenské pojištění.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e o d m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á .

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím bylo trestní řízení zahájené na oznámení okresní robotnické pojišťující pokladny v B. podle polic. tr. řádu (nař. býv. uh. min. vnitra a býv. uh. min. sprav. č. 65.000 ex 1909) proti Leopoldu G. v R. pro nepřihlášení Marie I. k nemocenskému pojištění v pořadí stolic správních skončeno výrokem osvobozujícím.

V řízení toto rozhodnutí předcházejícím měla stěžující si pokladna postavení strany ať už jako odborný zástupce nebo jako poškozený ve smyslu §§ 17, 30 neb 31 cit. tr. řádu a příslušelo jí podle § 176 též právo odvolati se k vyšší stoličce v neprospěch obviněného. Skončením trestního řízení bylo však toto její právo úplně konsumováno.

V řízení před nss-em mohla by se stěžující si pokladna brániti toliko námitkou, že bylo jí v jejích procesních právech, které jí poskytuje cit. polic. tr. řád, ublíženo.

Námitku tohoto obsahu však stěžující si pokladna ve stížnosti vůbec nevznáší a bylo tudíž stížnost jako nepřipustnou odmítnouti.

Č. 3440.

Státní zřízení: * Ani zákon č. 222/1920 ani nař. č. 666/1920 neposkytují úřednímu zřízení nárok na započtení presenční služby vojenské, na niž byl vzat zřetel při propočítání služební doby, do časové základny pro výměru služného.

(Nález ze dne 3. dubna 1924 č. 5551).

Prejudikatura: Boh. 2987 adm.

Věc: Josef O. v Š. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o započtení presenční služby vojenské do pense.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výnosem min. pro Slov. z 20. září 1922 byla st-li dle zák. z 9. dubna 1920 č. 222 Sb. propočtena ke dni 31. prosince 1920 služební doba dle postupových lhůt, stanovených zák. ze 7. října 1919 č. 541 Sb. úhrnem 28 lety, 3 měsíci a 8 dny, při čemž byla vzata v počet vojenská služba presenční, konaná st-lem od 1. října 1894 do 8. října 1897, tedy v úhrnné době 3 let a 8 dní. Ve výnosu podotknuto, že se zřetelem k výsledkům propočtení zařazuje se st-l dnem 1. ledna 1921 do 13. platové stupnice zřízenecké a poukázání mu odpovídající plat.

Výnosem téhož úřadu z 2. července 1923 byl st-l k vlastní žádosti pensionován a rozhodnutím z 26. září 1923 byla mu vyměřena pense na podkladě služební doby 27 let a 10 měsíců.

Žádosti, aby pense byla vyměřena na podkladě uvedených 28 let 3 měsíců a 8 dnů s připočtením další služby od 1. ledna 1921 v době 2 let 7 měsíců, nebylo vyhověno. — — —

Rozhoduje o stížnosti, uvažoval nss takto: — — —

St-l vytýká, že postupem žal. úřadu zasaženo bylo v jeho práva nabytá z propočítavacího dekretu, vydaného dle zák. č. 222 z r. 1920. K tomu třeba podotknouti, že tento dekret neobsahuje ve svém doslovu ničeho, oč by st-l mohl uplatňovaný nárok opíratí a nutno proto zkoumati, zda jej nelze odvoditi z uvedeného zákona samotného.

§ 2 cit. zák. stanoví toliko, že státním zaměstnancům, kteří nejsou zařazeni do hodnostní třídy, propočítává se jejich celková služební doba, započítatelná (započtená) pro zařazení a postup v dosavadním služebním poměru dle postupu, stanoveného zák. č. 541 z r. 1919 a že podle takto dosaženého výsledku nastane zařazení do příslušné platové stupnice. Ohledně započtení let ztrávených ve službě vojenské, odkazuje § 4 na cestu nařizovací. VI. nař. č. 666 z r. 1920, vydané k provedení tohoto zák., zdůrazňuje opětně v odst. 2 § 1, že jeho ustanovení dotýkají se započtení služeb dosud nezapočtených pro po-